

- Nagymennyiségű vaj, zsír, szalonna, olaj az „Alimentara” üzletekben (2. oldal).
- Tíz pankoai munkáscsalád saját házába költözött... (2. oldal).
- Anyagok az RMP II. kongresszusára — A második pártkongresszus elé terjesztendő dokumentumok megvitatása (3. oldal).
- Az éberség — a párttag egyik alapvető kötelessége (3. oldal).
- A szentannai téglagyár dolgozóinak harca a minőségért (3. oldal).
- A manillai értékeket ismét leálcázza az USA agressziós terveit (4. oldal).
- Két sokat szenvedett város a háború ellen (4. oldal).
- Román művészek a Szovjetunióban és a Kínai Népköztársaságban (4. oldal).
- Ami a fülöpzigeti tanácskozással kulisszái mögött van (4. oldal).
- A Reynold's News írja: „Angliának nem szabad részt vennie az amerikaiak örült akcióiban” (4. oldal).
- Lázás fejtelenség Bonnbán (4. oldal).

A R. M. P. arad-tartományi bizottsága és a tartományi néptanács lapja

IX. évfolyam, 2972. szám 4 oldal, 20 bani 1954. szeptember 10. péntek

A kommunista sajtó nagyszerű hivatása

mai naptól az RMP aradtartományi bizottságának és a tartományi néptanácsnak magyar nyelvű lapja, a „Vörös Lobogó” nagy formátumban kerül az olvasók elé. A szerkesztőségi munkaközösség, a lap munkatársai és levelezői számára tehát sokkal nagyobb lehetőség nyílik arra, hogy rendszeresebben, sokrétűbben foglalkozzanak azokkal a feladatokkal, amelyeknek teljesítésére pártunk egész dolgozó népi tömegeit mozgósítja, lelkesíti.

A „Vörös Lobogó” fejlődésének e jelentős állomása szerves részét képezi annak a hatalmas arányú fejlődésnek, amely felszabadult hazánk sajtóját jellemzi.

Beszédes példája a hazai párt- és népszervezésnek, hogy a „Scinteia” példányzárma ma magasabb, mint amennyi az összes polgári lapok példányzárma együttvéve volt a felszabadulás előtt. Tömegkapcsolatának megerősítését, kiszélesítését mindenütt meggyőzően bizonyítja az, hogy 1953-ban közel 54.000, ez év márciusában pedig 5701 levél érkezett a „Scinteia” szerkesztőségébe.

Hazánk sajtója töretlenül ivelő fejlődésének alapját a párt vezetése, irányítása és támogatása képezi. Pártunk már az illegális nehézségekben — a marxista-leninista tanításoktól vezérelve — nagy figyelmet fordított a sajtóra. A „Scinteia” illegálisan megjelent számai abban az időben nemcsak a fényt jelentették, amelyek fennhirdették az igazságot. A felszabadulás után a legalitásba lépő „Scinteia” és a többi fővárosi, valamint vidéki lap tevékenységének középpontjában az állott, hogy a szocializmus építésére, a béke megvédésére mozgósítsa, s a szocialista hazafias és a proletármunkaközösség magas eszméjének szellemében nevelje a dolgozókat. A párt és a kormány nagymértékben támogatja a sajtót, hogy fejlődése még erőteljesebbé váljék. A „Scinteia Ház” felépítése és a legkorszerűbb gépekkel történő felszerelése, a helyi lapok irányában megmutatókozó nagy támogatás, a párt és a kormány messzemenő gondoskodását mutatja a párt- és a sajtó fejlődéséért. A nemzeti kisebbségek nyelvén megjelenő újságok is hatalmas támogatást élveznek. Alkotmányunk biztosítja, hogy a nemzeti kisebbségek nyelvén újságok jelenjenek meg. Ezt az alkotmány 82. szakasza állapítja meg, amely az anyanyelv szabad használatáról intézkedik. Hazánkban számos olyan újság jelenik meg, amelyet a nemzeti kisebbségek nyelvén írnak.

A sajtó népszerűségéről beszélnek a lapterjesztés aradtartományi helyzetét tükröző számok is. A központi és a helyi lapok példányszáma 1951-hez viszonyítva 80 százalékkal emelkedett. Megjavit a sajtóterjesztés is. A posta dolgozóinak mindjobban felismerik, hogy a sajtóterjesztés politikai munka. Erdi Gábor, az aradi 1. kerületi postahivatal kezelője és Lácász Constantin, simándi kézbesítő példát mutatnak e fontos politikai munkában.

A szovjet sajtó nagyszerű példamutatója felbecsülhetetlen értékű segítséget jelent hazánk sajtója számára. A tömegekkel való szétbonthatatlan kapcsolat, a magasfokú párt- és népszerűség, Marx-Engels-Lenin-Sztálin hatálatlan eszméi képezik a szovjet sajtó alapjait. Hasábjairól minden nap tisztán hangzik fel az igazság messze hallatszó szava, amely utat talál a földkerekség millió és millió becsületes emberének szívéhez. A kommunista sajtó hasábjain a valószínűsíthető nyomtatott betűk megerősítik, acélossá edzik százmilliók hitét, hogy a béke, a szocializmus, a demokrácia ügye legyőzhetetlen. Eppen ezért jelent nagyszerű példaképet a kommunista és munkáspártok sajtója számára a szovjet lapok és újságírók tevékenysége.

A kommunista és munkáspártok sajtója, a szovjet sajtóval az élen, szívvel-leléssel a dolgozó nép érdekeit szolgálja. Ezer és ezer szál fűzi a dolgozó tömeghez, amelynek ügyéért, jólétéért fáradoztatlanul harcol.

Mi a helyzet ezzel szemben a kapitalista államokban? A tőkés országok sajtóját nyugodtan nevezhetjük „hazugság gyáráknak”. A tömegek félrevezetésével szolgálja ki az uralkodó osztályok érdekeit és támogatja

gatja az egyre fokozódó kizsákmányolást, a maximális profit eléréséért folyó embertelen hajszát. Mindez érthető is, mivel a kapitalista államok egész sajtóját néhány nagy törzst tartja a kezében. A Hearst újságtörzshöz például 17 újság, 10 folyóirat, 2 szikratávíróállomás és egy nemzetközi hírgyűjtemény tartozik. A kapitalista újságtörzstörzsek egyetlen céljuk, hogy a rendelkezésükre álló újságok, rádióállomások, folyóiratok útján egyre fokozzák a háborús hisztériát, támogatják a nemzetgazdaság militarizálását. Ehrenburg, a világhírű szovjet író nagyszerűen rajzolta meg a „Kilencedik hullám” című regényében az amerikai sajtó börtölnök típusát, a minden aljasságra kész, részeges, züllött erkölcsű Coster alakjában.

A felszabadulás előtt hazánkban is éppen olyan sajtózsungel létezett, mint amilyen ma van a kapitalista országokban. A lapok néhány kiadványát kezében voltak és minden sorukból gyűlölettel áradt a munkásosztály, a Szovjetunió felé. Mergelt tollú újságírók üsztö cikkei készítették elő a büns szovjetellenes háborút és szították a gyűlöletet a román nép és a nemzeti kisebbségek között.

A felszabadulás után a sajtó szerepe alapvetően megváltozott. A szovjet sajtó és a „Scinteia” példamutatót értékesítve, a vidéki lapok, köztük a „Vörös Lobogó”, is elismerésre méltó megvalósításokat ért el. Lapunk tömegkapcsolata megerősödött, ma már sokkal több levelező keresi fel írásaiért szerkesztőségünket, mint azelőtt. Ez év júniusában például, januárhoz viszonyítva több, mint 41 százalékkal emelkedett a szerkesztőségbe érkezett levelek száma. Szerkesztőségünk munkaközösségének nagyobb mértékben sikerült hozzájárulnia a Központi Vezetőség és a tartományi pártbizottság határozatainak megvalósításáért folyó harchoz. A „Vörös Lobogó” hasábjain az utóbbi időben több olyan cikk jelenik meg, amely a párt- és népmunkák tevékenységét elemzi, vagy a mezőgazdasági termékek és a tömegforgasztási cikkek gyártásának fokozására mozgósítja a dolgozókat. A lap munkájában azonban még előfordulnak hiányosságok. A „Vörös Lobogó” nem rendelkezik kellő számú levelezővel, akiknek közreműködésével állandóan tájékozhatnák az olvasókat a tartományunkban történt összes jelentős eseményekről. Nem elemezzük kellő elmélyültséggel a vállalatok tevékenységét, nem foglalkozunk eléggé alaposan a termelékenység emelésével, az önköltség csökkentésének kérdéseivel. Kevés segítséget nyújtottunk az egyénileg gazdálkodó dolgozó parasztnak és nem lepleztük le eléggé következetesen a közéletünkben meggyílvánuló bürokratizmust.

A II. pártkongresszus dokumentumai, a Román Munkáspárt módosított szervezeti szabályzatának tervezete, valamint a mezőgazdaság fejlesztésére vonatkozó irányelvek-tervezet újabb feladatokat tűz a központi és helyi sajtó elé. Rendelkezésre kell bocsádnak hasábjaink úgy a pozitív cikkeket, észrevételeket, mint a hírlapi cikkeket és észrevételeket, valamint a módosított szervezeti szabályzatának tervezetével kapcsolatos javaslatok számára. A II. pártkongresszus irányelvei a mezőgazdaság fejlesztéséről a következők: 2—3 évben is nagy feladatokat hárítanak a központi, valamint a helyi párt- és sajtóra. Szüntelenül javítani kell a mezőgazdaságról szóló cikkeket színvonalát, kötelességük népszerűsíteni a fejlett mezőgazdasági módszereket. Mozgósítani kell a dolgozókat a kijelölt feladatok teljesítésére. A párt- és sajtónak ugyanakkor szüntelenül fejlesztenie kell szervezői szerepét abban a harcban, amelyet pártunk a munkásosztály és a dolgozó parasztság szövetségének megerősítéséért, a mezőgazdaság szocialista átalakításáért folytat.

A szerkesztőség munkaközösségét és levelezőit lendületesebb munkára mozgósítja az a tény, hogy a „Vörös Lobogó”, a párt segítségével, mértékén meggyőzően, fejlődésnek újabb állomáshoz érkezett. A megerősödött formátum lehetővé teszi, hogy a párt- és sajtó nagyszerűen tudja feladatait. A megerősödött formátum lehetővé teszi, hogy a párt- és sajtó nagyszerűen tudja feladatait. A megerősödött formátum lehetővé teszi, hogy a párt- és sajtó nagyszerűen tudja feladatait.

A szerkesztőség munkaközösségét és levelezőit lendületesebb munkára mozgósítja az a tény, hogy a „Vörös Lobogó”, a párt segítségével, mértékén meggyőzően, fejlődésnek újabb állomáshoz érkezett. A megerősödött formátum lehetővé teszi, hogy a párt- és sajtó nagyszerűen tudja feladatait. A megerősödött formátum lehetővé teszi, hogy a párt- és sajtó nagyszerűen tudja feladatait.

Tartományunk életéből

A gyümölcs- és főzelék-félék beszállítása

Az Aprozar munkaközösségére nagy feladat hárult, hogy a gyümölcs-, zöldség- és főzelékféléket beszállítsa a központba. A vállalat azonban nem rendelkezik elegendő szállítóeszközzel és ezért minisztériumai rendelettel a gyárak és üzemek kötelesek a szállításnál segítséget nyújtani. Az aradi üzemek és gyárak komoly támogatást nyújtanak ebben az irányban az Aprozar-nak, gépkocsikat bocsátanak rendelkezésre a gyümölcs- és főzelékfélék szállítása céljából.

Az aradi üzemek közül eddig a „J. Ranghe”, a „Vörös Lobogó”, a „Vörös Triko” s a cukorgyár bocsátotta az Aprozar rendelkezésére munkaidő után — telergépkocsiját.

Megkezdődött a burgonyabegyűjtés is és már eddig — a léli állás céljára — nagymennyiségű burgonya érkezett Aradra.

Jóminőségű butort készítenek

A „Solidaritatea” asztalosipari termelőszövetkezetek dolgozói négy százalékkal túlteljesítették augusztusi tervelőíránkat és 1520 lej értékű anyagot is megalkarítottak. A dolgozók butorszükeletének minél nagyobb mértékű kihasználása végett, a „Solidaritatea”-ban a múlt hónap folyamán tervelőírt 100 000 lej értékű nébutort készítették.

Különösen Primixl József, Schmaltz Miklós, Reingruber Erzsébet tüntek ki jóminőségű munkájukkal és normájukat is átlagban 125 százalékkal túlszárnyalták.

Az üzemben butorokon kívül még különböző közszükségleti cikkeket, mint öszezukható gyermekszékeket, ruha vállfákat, husvágó deszkákat készítenek. Ezeket a közszükségleti cikkeket hulladékból állították elő.

Allategészségügyi intézkedések

A dolgozók bőséges hús- és tejelátása érdekében tartományunkban a néptanács mezőgazdasági osztálya különös figyelemmel kíséri az állatállomány gondozását és egészségét. A betegségek megelőzésére tervelőírt 500 kilo szérumot adtak ki az állami gazdaságok, a kollektív gazdaságok, valamint az egyéni parasztságok sertésének beoltására azokban a vidékeken, ahol megbetegedések fordultak elő. A lovakat és szarvasmarhákat is beoltották lépfene ellen. Csaknem a teljes állományt megvizsgálták a betegségek megelőzése céljából.

Eredményesen végzik az őszi munkákat

(Telefonon jelenti a tornyai néptanács.)

A tornyai kollektív gazdaság tagjai elvégezték 20 hektár repce vetését. Az őszi szántást 60 hektáron, a mélyszántást pedig 20 hektáron fejezték be. Az egyénileg gazdálkodó dolgozó parasztnak 250 hektár területen végezték el az őszi szántást, betakarítottak 1 hektár cukorrépát és 35 hektáron elvégezték a mélyszántást. Kiutáltak a munkában Stanciu Mircu, Jacsici Lazar és Urs Ioan dolgozó parasztnak.

Teljesítette egész évi felvásárlási tervét a nagycsanádi szövetkezet

Nagyszentmiklósről a nagycsanádi szövetkezet kitünő eredményeket ért el a mezőgazdasági termékek felvásárlásában és az ipari cikkek eladásában.

A község dolgozó parasztjai az év elejétől kezdve több mint 600 mázsa búzát, 120 mázsa kukoricát, 800 mázsa ujkrumplit, mintegy 43.000 tojást, sok baromfit, sertést, bárányt, nagymennyiségű napraforgóolajat és egyebet értékesítettek szövetkezetük útján. A szövetkezet ily módon nyolc hónap alatt teljesítette egész évi felvásárlási tervét.

A szövetkezet mintegy 1.900.000 lej fizetett ki a dolgozó parasztnak a felvásárlott terményekért. Ugyanakkor 2.129.000 lej értékű ipari árucikket osztott szét a dolgozó parasztnak között. Csúpan az első fél évben mintegy 2000 pár cipőt, 26.450 méter szövőutút, készruhákat, kerékpárokat, takaréklámpákat, kerékpárokat, mezőgazdasági szerszámokat és egyebet adott el a nagycsanádi dolgozó parasztnak.

Terven felül gyártanak szappant

A „Progresul” helyi ipari vállalat dolgozói fontos feladatuknak tekintik a közszükségleti cikkek választékának állandó bővítését, a gyártott mennyiség növelését. Minden háztartásban nélkülözhetetlen cikk a szappan. A „Progresul” szappangyártó részlegének dolgozói terven felül 71 százalékal

kal több mosószappant készítettek az elmúlt hónapban, ezenfelül 1010 kilóval haladtak túl a borotva- és mosdószappan előíránzatot. A szappan készítő részleg dolgozói azonban nemcsak a mennyiségi teljesítésre törekednek, hanem igyekeznek jóminőségű árut adni.

Kovács János fa-faragó

Bizánc-román stílusú fafaragás fekszik a munkasztalon. Nagy gondot és figyelemmel hajol föléje Kovács János, a „Dózsa György” butorgyár fa-faragója.

A „Scinteia Ház” tanácskozó termének asztalaihoz készítjük — magyarázza, s vésőjével biztos kézzel hasít a fába. Szerszáma nyomán egymásután hajolnak össze a levélkék, domborodik a szemetgönyörökötölv motívum. A jávorfa, amely ellenállt a tomboló vihárnak, most engedelmesen hajlik meg fejét a mber alkotó művészeke előtt.

Vésők tömege hever az asztalon, Kovács János egyiket a másik után veszi kézbe, s mindegyikkel igazgat, simitgat a már befejezés előtt álló munkadarabon.

— Ez már a hatodik példány — mondja. — Elvezetett, sőt szorakoztat jelent számomra a faragás, de ha az ember már hatodszor kezd hozzá ugyanannak a motívumnak a kidolgozásához, utabhat szeretne.

Már alig várja az új munka megkezdését. Kezében egy pillanatra megáll a véső, amelynek acélján bukfcenct vet a műhely ablakán belöpoző nyárvégi nap sugar. A szemüveg mögött Kovács János kék szemé is csillog, de ez már nem a nap érdeme. Képzeteleiben egy másik minia vonalat látja megelevenedni. Tekintete ismét az előtte fekvő motívumra siklik, s folytatja a munkát.

1926-tól írtak akkor. A Lengyel butorgyár irodájában fiatal fiú állt: Kovács János. Munkára jelentkezett, mesterséget, szakmát tanulni. Így lett belőle fafaragó tanonc. Három-négy társával együtt egy osztrák mester irányításával kezdett hozzá a művészi mesterség elsajátításához.

Három hónappal szakképesítése után azonban már nem dolgozott a szakmában. Sokáig különféle asztalosmunkát végzett, s csak 1937-ben kapott újra munkát szakmájában. A Lengyel butorgyárban hét hosszú éven át készítette a szebbnél-szebb fafaragásokat a bankárok, gyárosok butoraira.

Az államosítás után képességeinek megfelelő munkát végezhetett. A „Dózsa György” butorgyárban 1949-ben megkezdtek a bucaresti népgazdasági kiállításra küldött butor faragását. Kovács János nagy örömmel és teljes odaadással fogott hozzá a rá háruló feladatok elvégzéséhez. A kiállítás nagy tetszést aratott a reneszánsz stílusú dolgozó szoba.

A nagyszabású megrendelések egymást követték. Három munkástársával 1953-ban a bucaresti Dalszínház 6-román stílusú díszítésén dolgozott. Nekiváló munka volt ez, amely kitünő lehetőséget nyújtott alkotási vágya érvényesülésére.

Felszabadulásunk tizedik évfordulója ihlette abban a munkában, amelyet az augusztus 23. tiszteletére fővárosunkban rendezett kiállításra küldtek. Egy kis hordóra saját tervezésű domborművet készített.

— Kíváncsi vagyok a kis hordó sorsára, — jegyzi meg Kovács János — tetszéssel fogadták-e a kiállítás látogatói?

Most pedig a „Scinteia Ház” rendelésén dolgozik ő is, a terem és az asztalok faragását végzi. A művész kezé alatt szépséges díszt öltenek a tárgyak, a felszabadult emberek öröme és gyönyörködtetésére.

Gáll Magda

Hírek a Szovjetunióból

A Malcev-módszer bevezetése

A Szovjetunió szovhozügyi minisztériuma határozatot hagyott jóvá, amelynek értelmében a szovhozokban széles körben elterjesztik Terentyi Malcev szibériai növénytermesztési technikus új földművelési módszerét. E módszer szerint az eddigi, évenkénti rendszeres szántás helyett, csak egyszer szántanak 3—4 évenként, mégpedig 40—50 cm, sőt még nagyobb mélységben, kormány nélküli ekével.

A határozat előírja, hogy 1954—1955-ben 1 millió hektárnyi fekele ugaron végezzenek mélyszántást kormány nélküli ekével (szelészántó) tartva a különböző tartományok övezeti sajátosságait). Az új szántási módszert széleskörben alkalmazzák a gyapotnak, kukoricának, cukorrépának, burgonyának és más kápasznövényeknek szánt területeken is. Azt is előírja a határozat, hogy az el nem gyomosodott, idén hasznosított és a barázdák- nek ekével való megforgatása nélkül felhántott szőlő- és parlagföldeket 1955-ben vessék be másodszor is tavasszi búzával és más gabonafélékkel.

Ural, Szibéria és Kazahsztán sok kolhozában 1955-ben kísérletképpen bevezetik a tavasszi búza bevetését, felhántott ugarba anélkül, hogy előzetesen ekével megforgatnák a földet.

Iskolák a Kara-Kumi sivatagban

A turkmén kolhozok állattenyésztői juhnyájukat majdnem az egész év tartama alatt a városoktól és falvaktól elérhetetlen távolságra lévő Kara-Kumi sivatag központjában legeltetik. Mivel az egész család a sivatagban tartózkodik, felmerült az állattenyésztők gyermekei iskoláztatásának kérdése. A szovjet állam azonban ezekben a gyermekeknek is biztosítja a lehetőséget, hogy oktatásban részesüljenek. Az állattenyésztők gyermekei a sivatagban megnyitott iskolákba járnak. A különbség a többi iskolával szemben csak annyi, hogy a tanév itt egy hónappal korábban kezdődik és végződik. Jelenleg több, mint 900 fiú és lány iratkozott be ezekbe az iskolákba. Ebben a tanévben Aszadbadól több, mint 200 kilométerre a Biure források mellett új iskola nyílt meg. Az iskolák megfelelő számú és képzett pedagógusokkal, ezenkívül a szükséges tanszerekkel, tankönyvekkel rendelkeznek.

Új típusú villamos kronometerek a Szovjetunióban

A TASZSZ közli: A moszkvai „Fizpribor”-üzem villamos „millikronometerek” gyártását kezdte meg. Az első, kísérletképpen gyártott darabok már el is készültek. Az új típusú időmérők címlapján mutatók helyett jelzőlámpákká vannak elhelyezve, amelyek a másodperc tized, század, ezred, sőt tizedez részét is jelzik.

A millikronometereket széles körben használják a rádió és elektrotechnikai iparban a különböző elektronikus készülékek szabályozására és ellenőrzésére és bizonyos, egyenesvonalú elmozdulások nagy pontosságú igénylő mérésére, stb.

Értékes tudományos eredmény

A. V. Palladin vezetésével a Szovjetunió Tudományos Akadémiájának Biokémiai Intézete komoly eredményt ért el a központi idegrendszer anyagcseréjének tanulmányozásában. Legjelentősebbek a központi idegrendszer glükózid-foszfat és szterin anyagcseréjének vizsgálata terén elért eredmények.

Élen járnak a mezőgazdasági munkákban

VÁDASAN TRAIAN.

a „Szikra” állami gazdaság brigádfelelőse az 1954-es tervben megjelölt 3500 kilo helyett a mai napig 4100 kilo mézet adott át az államnak.

OARGA DUMITRU.

egyéniileg gazdálkodó pécskai dolgozó paraszt idejében befejezte a begyűjtési munkákat és teljesítette állam iránti kötelezettségét.

ZELEA TEODOR.

a szentannai kollektív gazdaság állattenyésztési brigádjának tagja rendszeresen túlteljesíti normáját.

RAJCSIK FERENC.

a lippai kollektív gazdaság mezei brigádjának tagja tulhaladja előíránzatát és jóminőségű munkát végez.

Tegyük meg minden előkészületet a téli időszakra

Az üzemek téli előkészületei

Hazánk dolgozói lelkesedéssel harcolnak a pán és a kormány által kibocsátott, a népgazdaság fejlesztését, a dolgozók életszínvonalának emelését célzó gazdasági intézkedések valóra váltásáért.

Legfontosabb feladat a téli ütemes teljesítése, a termelés évszakonkénti csökkenése és megszakítása nélkül. Szocialista vállalatunk minden lehetőségét megvan arra, hogy hónapról hónapra emelje a munka termelékenységét.

A legnehezebb időszak a tél, amikor a fagy és a hó akadályozza a szállítást és az üzemek nyersanyagát, tüzelővel való ellátását és károsan befolyásolja a termelés menetét. Eppen ezért szükséges, hogy az üzemek és gyárak, még most, idejében felkészüljenek a télre. Minden üzem igazgatójának tudnia kell: az idő nem vár.

A termelés normális menetének biztosítására már számos üzem és vállalat megtekte a szükséges intézkedéseket a minisztériumtól kapott rendelkezések alapján. Vannak azonban olyan gazdasági, párt- és szakszervezeti szervek, amelyek nem okultak az elmúlt év tapasztalataiból, s a mai napig sem intézkedtek az üzemek téli előkészületeiről.

Az üzemek téli előkészülete magába foglalja a gépek, felszerelések, elektromos- és szellőztetőkészletek teljes üzembehelyezését, a víz és fűtőberendezések felülvizsgálását, az ablakok, ajtók, a tetőzet megjavítását, a szállítási menetének zavartalan biztosítását. Ezzel egyidejűleg biztosítani kell a megfelelő mennyiségű tüzelőt is.

Az építkezéseknél különösen fontos, hogy a vállalat vezetősége nagy gondot fordítson a téli előkészületekre. Az építőanyagok — cement, mész, téglák — kedvező feltételek közötti elraktározása, valamint a gépek és felszerelések idejében történő megjavítása, lehetővé teszi a téli munka zavartalan menetét. A fűtőberendezések, a szellőztető berendezések megfelelő szállításához kell a megfelelő mennyiségű tüzelőt is.

Minden vállalat és építkezés vezetőségének feladata: sürgős intézkedéseket tenni az elkezdett ellátásának biztosítására. Az üzemek zavartalan téli munkájának biztosításában nagy feladat hárul a szállítási munkásokra és technikusokra. Kötelességük minden erejüket latba vetni, hogy előkészítsék a mozdonyokat, tehervozakat, biztosítsák a fűtőanyagot, továbbá, hogy biztosítsák az üzemek és vállalatok nyersanyagát, fűtőanyaggal történő ellátását. Ez a feladat most, az őszi termények szállításának idején hárul a szállítási dolgozókra, éppen ezért szükséges, hogy fokozottabb figyelemmel végezzék munkájukat, a szállítási tervszerűsítését, a szállítási menetének meggyorsítását.

Az üzemek pártvezetési ismeretűek a dolgozókkal a téli előkészületek nagy fontosságát.

A vállalatok, üzemek vezetői intézkedjenek idejében, teremtsék meg a szükséges feltételeket ahhoz, hogy a tél folyamán is zavartalanul folyhasson a termelés, megjavuljon a munka termelékenysége és ezzel biztosítsák a dolgozók életszínvonalának állandó emelkedését.

Nagymennyiségű vaj, zsír, szalonna, olaj az „Alimentara” üzletekben

A vásárló közösség örömmel állapítja meg, hogy néhány hét óta érezhetően megjavult az élelmiszerellátás. Ha felkeressük az „Alimentara” valamelyik üzletét, jóleső érzéssel szemléljük a polcokon felhalmozott nagymennyiségű hús- és zöldségkonserveket, a pultrákra helyezett félmarhanyaj és zsírtömeget, a szalonnát, tésztaféléket és ki tudnánk még felsorolni a többi élelmiszercikket, amely korlátlan mennyiségben áll a fogyasztók rendelkezésére.

„Alimentara”. Ezzel a felirattal ma már uton-utfélen találkozunk, a belvárosban és a külvárosban egyaránt. November 7-én lesz hat éve annak, hogy az „Alimentara” vállalat megalakult. Akkor két üzletben, ma pedig 129 szépen berendezett, jól felszerelt üzletben vásárolhat a közösség.

Az elmúlt évek során hatalmas fejlődésen ment keresztül a vállalat. Olyan izléseken berendezett üzletek nyíltak meg, amelyek mindannyiunkat büszkeséggel töltenek el.

A legnagyobb eredményt azonban mégsem az üzletek számának nagyarányú növekedésében látjuk, hanem abban, hogy ezekben az üzletekben ma már megtalálhatjuk azokat a legszükségesebb élelmiszercikkeket, amelyek a háztartásban nélkülözhetetlenek.

A vásárló közösség hangja

„Kérek tíz deka vajat” — mondta egy 6-7 év körüli kislány az „Alimentara” 91-es számú új üzletében — amely az Eminescu és a Március 6. utca sarkán van. A kis háziaszony bizonyára a mamájának segítkezik az ebéd elkészítésében és lehet, hogy naponta átszalad az üzletbe friss vajat, vagy egyéb élelmiszercikket vásárolni.

A szakértelemmel berendezett üzletben az ifjúsági brigád tagjai pillanatok alatt teljesítik a vásárlók kívánságát. Tíztagú ifjúsági brigád dolgozik itt. Barna Aron, az üzletfelelős, Radu Ioan, a brigádvezető és a többiek, Melic Aurelia, Duma Ecaterina, Stupariu Maria... egyaránt felelősségteljesen, vidáman, gyors mozdulatokkal végzik a kiszolgálást.

Az elmúlt hetekben 5000 liter fűzőolajat, 3000 kiló zsírt, 1200 kiló vajat, 600 kiló szalonnát és egyéb nagymennyiségű élelmiszercikket adtak el — mondja Barna Aron üzletfelelős.

Nagy a forgalom ebben az üzletben. Palásti Etelka elvtársnő is vásárolni jött.

A háziaszonyok körében, akik nap-nap után vásárolnak családjuk számára, nagy örömmel fogadták az élelmiszerellátás további javulását — mondja. — Most már nem okoz fejtörést a főzés, mert a zsira-

déket, ami a legfontosabb, bármikor megvásárolhatjuk. Valamennyien elismeréssel nyilatkozhatunk arról, hogy a városi dolgozók ellátása napról-napra javul.

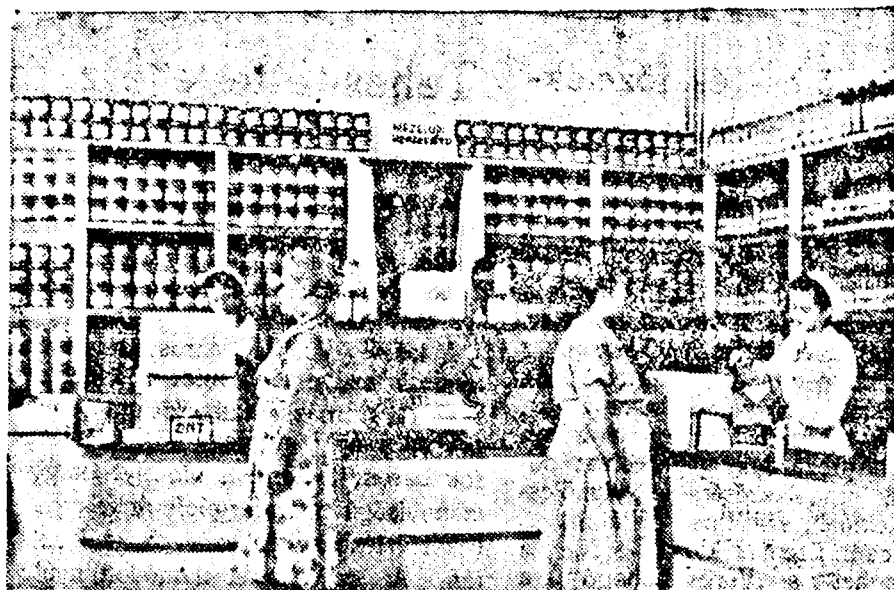
Alig egy éve annak, hogy pártunk Központi Vezetősége bővített plenáris ülést tartott, ahol megjelölték a mezőgazdaság nagyarányú fejlesztésének programját. S íme, a szavak tettekké válnak. Megdöbbentően tények igazolják, hogy csupán egyetlen év alatt jelentős mértékben

megjavult a városi dolgozók ellátása.

A fűszerellátás is javul

A Köztársaság útja 90. szám alatt rendezték be az 1. számú „Alimentara” üzletet. A polcokat itt is megtöltötték különböző áruval. Zimmermann József, az üzlet felelőse példás rendet tart az üzletben, a kiszolgálás itt is gyors ütemben történik.

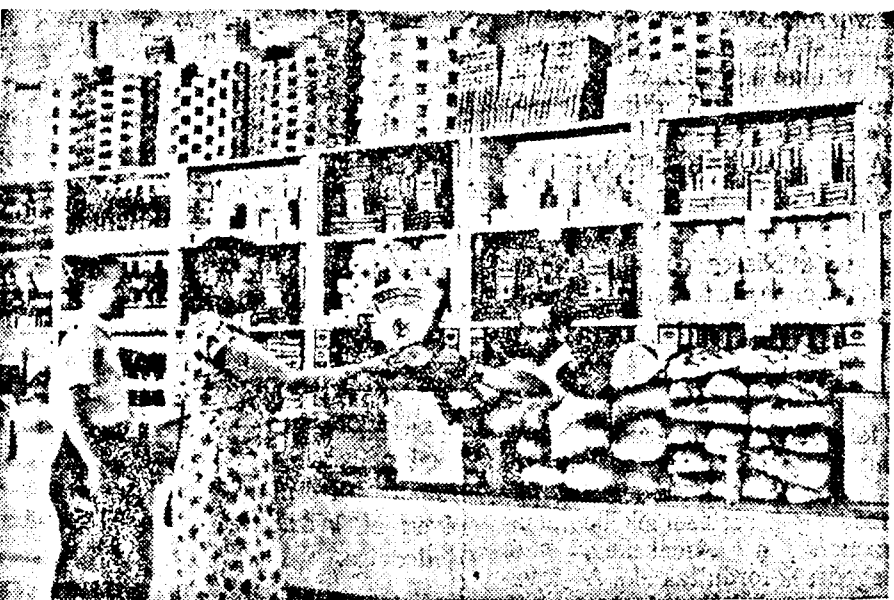
Könnyűszerrel megállapíthatjuk,

A képen: az „Alimentara” 91-es számú üzletének egy részét, ahol konzerveket, felvágottakat, turót, vajat, zsírt, szalonnát vásárolhat a közösség.

Az „Alimentara” állami vállalat egyik raktárhelyisége, ahol nagymennyiségű élelmiszercikket halmoztak fel, hogy biztosítsák a folyamatos áruellátást.

A Köztársaság útja 90. szám alatt lévő „Alimentara” üzlet fűszerosztálya, ahol péksüteményeket is vásárolhat a közösség.

hogy a fűszerellátás terén is javulás mutatkozik.

Holländer Georgina háziaszony jövedvényen vásárol és megjegyzi: könnyebb ma már főzni, mert nagyobb a választék...

De így is van. A különböző hús-konzervekből pompás ebédet készíthetünk, hideg vacsorának pedig felvágottat, turót, vajat, stb. vásárolhatunk. A városi munkások és a mezőgazdasági dolgozók erőfeszítése, munkája nem marad eredménytelen. Minél többet termelünk, annál több közszükségleti cikket vásárolhat a közösség, annál több élelmiszercikk jut a dolgozók asztalára.

Most pedig keressük fel az „Alimentara” raktárait. Vessünk egy pillantást az árukészletre, amely a folyamatos ellátás biztosítása és a szocialista kereskedelem zavartalan működésének alapját képezi.

A raktárakban nagymennyiségű ételaj, tésztafélék, fűszer, gyümölcs, rizs, stb. található. Az irányított áruáramlásban jelentős mennyiségű cukor. Egszóval az élelmiszerellátás további javulását várhatjuk a jövőben.

Hányok az ellátás terén

Még ellenségeink sem tagadhatják, hogy a dolgozó nép élelmiszerellátása megjavult. Am ez nem jelenti azt, hogy még nincsenek hiányosságok. Még manapság is gyakran előfordul, hogy egyes élelmiszercikkekkel csak igen kis mennyiség áll a vásárlók közösség rendelkezésére. Ezek között említhetjük a rizst, a cukrot, az ecetet és a gyümölcsbefejtést. Megkérdőjelezhetjük Miklós elvtársat, az „Alimentara” vállalat kereskedelmi igazgatóját, hogy milyen intézkedések történnék az említett hiányosságok felszámolása érdekében.

Válasz: — Jobb munkaszervezéssel és pontos nyilvántartással biztosítjuk a folyamatos áruellátást. Még előfordul azonban, hogy a megrendelt árucikket nem kapjuk meg kellő időben. Ilyen esetekben az ország más városaitól kérünk segítséget.

Ami a gyümölcskonzerv-hiányt illeti, ezt úgy próbáljuk megoldani, hogy konzerváló osztályt létesítsünk. A közeljövőben már áruba bocsátjuk a különböző gyümölcsbefejtéseket.

A többi élelmiszercikk vonatkozásában, mint például rizs, cukor, ecet, biztató kilátásaink vannak. A közeljövőben nagyobb mennyiségű rizst, szeszszalát, friss halat és egyéb árucikket is így tovább javítjuk a dolgozók élelmiszerellátását. Az „Alimentara” vállalat munkaközössége arra törekszik, hogy pontos és gyors kiszolgálással, az árukészlet választékának állandó bővítésével kiérdemlje a vásárló közösség elismerését.

Török István

Ahol a meleg ruhák készülnek

A közelgő őszi arra készíti az anyákat, a gondos háziaszonyokat, hogy meg-megálljanak a kirakatok előtt és megtekintsék a téli ruhákat.

A „Vörös Triko” gyárban is gondolnak a télre. A konfekció osztály szinte versenyt katonának a gépek, szabásnő öltöztetői gyors egymásutánban kerülnek ki a gyermekruhák részle: háta, eleje, ujjai. A varrónők gyakorlott kézzel helyezik alá a kiszabott darabokat, a nyílt kötélt anyag engedelmesen simul varrógép tüje alá.

A gyapjúruák befejező osztályának polcain, asztalain magasan felhalmozva sálak, téli nyakkendők láthatók. Az egyik polcon élénk, csíkosított férfi, női és gyermekruhák fekszenek egymás mellett. Az asztalon fekete, rojtos gyapjúkendőt hajtogatnak.

A „Vörös Triko” gyárban nagy odaadással végzik munkájukat a dolgozók. Kurunczi Etelka, Pantea Elena és Hategan Paraschiva nevei mellett a grafikonon 200 százalékon felüli teljesítést olvashatjuk. Tuluca Maria és Virici Ecaterina pedig 160—170 százalékkal teljesítik rendszeresen előírtanálukat.

A harisnyakötő osztályon dolgozók munkája ellen az elmúlt évben sok panasz merült fel. A vevők sokszor bosszankodtak, amikor gyermek-, vagy női pantalonját vásárolták és otthon kiderült, hogy a gyermekharisnyának csak a feje volt megfelelő, a szára azonban túlságosan rövid. Sokszor a kötés minősége sem volt kielégítő. Ezében kevesebb panasz lesz a harisnyákra. Ezt fokozottabb minőségi ellenőrzéssel és alapos felvilágosító munkával sikerült elérniük.

A gyárban nemrég alakult meg a selejt- és hulladékfeldolgozó brigád. Csalat elvtársnő világoskék és rózsaszínű bébi kezes-lábasokat tesz az asztalra. Izléses kidolgozású, jönnösű gyermekruhák készülnek a kicsinyeknek. Különösen kedvesek a kis házicipók, amelyeket sokféle színben és különböző nagyságban gyártanak a selejt- és hulladékfeldolgozó osztályon. A bolyhos flanel káhlást a házicipón az apró kézimunka széppé, izlésessé teszi. Ugyanezen az osztályon készülnek a tréningruhak hulladékaiból a gyermekcipők. Ezen a részlegen flanelből kesztyűket is készítenek. Az egyujjas gyermekkesztyűkön kívül ötujjas férfi- és női kesztyűket is gyártanak az osztályon.

A téli előkészületek azonban nemcsak a gyár különböző üzemosztályain folynak, hanem a gyár udvarán is. A köművesek, bádósok is bekapcsolódtak az előkészületi munkába. Már hozzákezdtek és részben el is végezték az üzemosztályok tatarozását, meszelését, az épület csatornák, felvonóinak javítását. Biztosították a téli hónapokra a fűtőanyag, víz és világítási szükségletek fedezését. Ezzel nagymértékben elősegítik és megkönnyítik a gyár zavartalan termelőmunkáját a téli hónapokban.

G. M.

Tíz pankotai munkáscsalád saját házába költözött...

A szőlőskerteken túl, a község szélén van a Kotárka utca. Nem is igazi utca még, inkább csak ígérete, magva a jövő munkásnegyedének, ahol a pankotai „Rásáritul” butorgyár dolgozóinak új házai épültek. Az utca befele a zöldfüves mezősgébe, melyet távoli dombok szegélyeznek. A szél szabadon fúj a ritka házsorok között, nyáron virágillatot, őszele az édes szőlő muskotály szagát hozza a kertek felől.

Az új munkásházák ablakai erre a vidék, zöld tájra néznek. Annyi napfény, annyi levegő ömlik be rájuk, hogy úgy tűnik, mintha a természet bekönyökölné az ablakokon.

Öt egyszerű, de csinos épület sorakozik itt. Minden házban két kétszobás lakás a hozzátartozó konyhával, élelkmrával, nyitott verandával, melynek párkányán muskátli, hónaposrózsa virul.

A „Rásáritul” butorgyár augusztus közepe táján költöztette ide a vállalat legjobb munkásait, az első tíz családot, azokat, akik érdemeiket szereztek a termelésben. Így Tanács Béla, Baumann József, Iovu Nicolae, Szoljár István, Varga Sándor, Litvák József, Sängeorgene Traian, Partenie Ioan és Engelhardt Márton munkások és családjaik már saját házukban ünnepeleked felszabadulásuk tizedik évfordulóját.

Evről-évre újabb ikerházak épülnek, évről-évre újabb családok költöznek át a Kotárka utcába.

Vasárnap délelőtt nagy munkában vannak az új háztulajdonosok. Egye-

sek a gyalogjárót egyengetik, salakkal töltik fel az utat, hogy az őszi esőzés idején ne legyen sár a ház körül. Mások a disznóólat, vagy a faskamrákat építik. Az asszonyok is résztvesznek a munkában, mint ehogyan az építkezésnél is segítkeztek. Önkéntes munkával végeztek el a falkamrákat, mert az asszonyok többsége benn dolgozik a gyárban, s kitűnő szakmunkások akadnak közöttük.

Bekopogtatunk az egyik ház ajtaján. Litvák József élmunkás édesanyja fogad bennünket. Amikor megtudja mi járatban vagyunk, örömmel mutatja meg az új házat, — melyre igen büszke.

Akiknek a multban sárkányzó sem jutott

Bizony soha sem jutottunk volna ilyen házhoz, ha nem jön a demokrácia s nem segít rajtunk. A multban még egy sárból vert kunyhót sem tudtunk összehozni, pedig de szerettem volna. Egész életemen át butorgyári munkás voltam, s egyedül neveltem Jóska fiamat. Ez nem volt csékélység abban az időben, amikor hetenként alig 2-3 napra jutott munka. Aztán jöttek olyan idők is, amikor a fizetésből száraz kenyérre sem futotta. A munkások nagyrészt az utcára dobták a tulajdonos. A gyár 1937-ben leégett. Nehéz idők voltak azok, — emlékszik vissza, — de lám csak mesélgetek itt, s a szobákban még meg sem mutattam, — tárja ki az egyik ajtót. — Még nem vettem be

az ágyakat, mert szeretem, ha napon dagadoznak a párnák. Tessék beljebb kerülni, — mondja szívélyesen. — A fiam korán reggel halásznál ment. Szőlős mellett a Körösben néha jó fogásokat csinálnak. Ilonka, — a menyem, a kollektívába indult dinnyéért. De lám csak, márt itt is van.

A fiatal Litvák Józsefné barna, erőscsontú asszony, almeister a „Rásáritul” butorgyárban. Megmutatja a „tisza szobát”, melynek fényezett bútorai nagyrészt a gyárból kerültek ki. Csak a kombinált szekrényt készítette magán-asztalos. A főhehő csipkesegetyes terítők, az aranyrámas képek a falon, a pohárszék festett porcelláncsészei, a kézimunka terítőkék meghitté teszik a szobát.

Hát ilyen a mi kis otthonunk, — szerénykedik a fiatalasszony, de aztán dicsőrebe kezd. — Nagyon meg vagyunk elégedve a házzal. Almultban sem kívánhattunk volna jobb magunknak. A falak vastagok, időtállóak, faanyagot is jól kaptunk. Rövidesen házasságitjuk a léckerítések anyagát. Hatszázhatvan négyzetméter a telek, s így jövőre bőven lesz kertí veteményünk. Most már nem is hiányzik nekünk egyéb, csak egy jó rádió, de reméljük, hogy tavaszra meglesz az is.

Amikor meglesz a rádió, akkor majd más valamit kívánok, mert ilyen az emberi természet, hogy mindig többet akar, mindig nőnek az igényei, — mondja Litvák néni.

Hát bizony meglehet, — hagyja rá a menyecske, s indul kifelé, hogy megmutassa a két szüldőt, az ideiglenes, fából épített ólban.

— Lehetnek már olyan 80 kilósak, — mutatja a szép tisztán tartott sertéseket. — Újévig 180 kilóra is felhízhatnak, lesz bőven zsír, meg szalonna.

Együtt sétálunk át a szomszédba, Varga Sándorékhöz. Itt is ugyanolyan a lakás, mint Litvákéknál, csak hogy itt a „tisza szobát” a kis Amália vette birtokba. Bababutorok, játékok, gyermekkosci, szépen elrendezett posztó-állatok s mindenféle játékszerek sorakoznak szép rendben, meg a kislány ágyacskája, bútorai.

Egyetlen gyermek, — mondja Vargáné, — s így minden kívánságát teljesítjük. Igaz, hogy az ellátására nem sokat költünk, mert a kislány a gyári napköziotthonban tartózkodik, s ott mindenről gondoskodnak.

A „Rásáritul” gyár újító

Varga Sándor egykori napzámos, most hajlítómunkás a gyárban. A nyárikonyha helyét jelöli ki az udvaron. Ugy számítja, ha felépítette a nyárikonyhát, a faskamrát, meg a disznóólat, akkor befejezte az otthon-építéssel járó gondokat s más munkához kezdhet. Tanulni fog, mesterré képezi magát, — vagy újításon fog dolgozni. Miért ne sikerülhetne neki is, ha a többieknek sikerült? — teszi fel a kérdést.

Valóban, egész sor újítást valóstítottak meg az utóbbi időben a gyárban. Sasu Ioan és Stark József azon törek a fejüket, hogyan lehetne a hajlítógép külföldi lemezekből készült alkatrészeit tartósabb anyagból készíteni, mert a hajlításkor a lemezek törtek és sok időt vesztekett kicserélésükkel. Addig kísérleteztek, amíg rájöttek, hogy a lemezek helyett sokkal jobb, ha vasláncszerkezetet hasz-

nálunk. Ez nem török, belföldön is beszerezhető, s alkalmazásával a drága anyag megtakarításán kívül kiküszöbölték a holtidőt is. Az újítás kitűnőnek bizonyult, s a két újító megkapta a megtakarítás után járó pénzjutalmat.

Az újításról szóló beszélgetés keddi a szomszédokat. Egyesek Kubica Lajosnak, a hajlító osztály mestérének újítását emlegetik, aki a szék-átlakotéknál használt szalmon rövidítésével el a megtakarítást.

Sokkal fontosabb egy másik újítás — szól bele a beszélgetésbe egy fejkendő szomszédasszony. A fényszó osztály mestere a fényszóra használt schellakkal teli rongyokból vegyi anyag segítségével kivonja a schellakot. 100 kg. használt rongyból 45 kiló jól használható anyagot tud kiszéni. Az újítást bevezették az ország összes butorgyárában.

Ugy ám, mindenki újít, még az irodában dolgozó elvtársak is újításon törnek a fejüket, — toldja meg a beszélgetést egy másik szomszéd. — Az egyik elvtársnak eszébe jutott, hogy a szék-lábak megerősítésére használt öntött winkl vasakat, amelyeknek darabja 1 le 20 baniba kerül, méteres winklvasból mi magunk is kivághatjuk s akkor 30 baniba kerül egy darab. Ezzel az egyszerű ötlettel 16.000 lej megtakarítást érünk el.

Terveik, amelyek megvalósulnak

Német Erzsébet élmunkás és Szoljár István csiszoló munkás érkeznek a csoporthoz.

Lánynevébe voltunk az este — újságolja Német Erzsébet, akinek két legényfia, a 25 éves Feri és a 19 esztendő József imszista, szintén a „Rásáritul” gyár dolgozói. A kislány, akit Feri kisceméi magának, a fűrészosztályon dolgozik, s ügyes,

derék leány, — mondja anyai büszkeséggel. — Szeretik egymást... legyenek egymással. Nincs annál szebb, mint a fiatal boldog szerelem.

Felsőhajt, elmosolyodik, aztán messze pillant a házon túl elterülő mezősgé felé.

Pár év múlva, mire a fiaim gyermekei is itt lábatlanokodnak, majd kiépül az utca. Talán egész munkástelep lesz itt, áruházal, mozi, iskola.

Arra talán, — mutat jobbra, — parkot ültetünk, vagy piacteret létesítünk. Az is lehet, hogy a kollektív gazdaság elárulást bódét épít ide, hogy a gyári munkásoknak közel legyen a piac.

Segítjük őket, s ők is igyekeznek viszonzni a gyári munkások szíveségét. A mieink kijavították a kollektív szekereit, traktorait, ekeket, s jónéhány szakembert áadtunk, hogy átszékessék őket a nehézségeken. A kollektivisták viszont olcsó tejmérnek juttattak a gyári dolgozóknak. Előlegosztáskor meghívtak bennünket is. Kulturszportunk kitétt magáért és szép műsorral szerepelt az ünnepségen. Olyan jól sikerült a mulatság, hogy még a hetvenesztendő-sők is táncra kerekedtek. Ugy ám.

Igen, így élünk, — hagyja helyben a férje. — Jobban, mint a multban és reméljük, hogy minden évben tovább javul a helyzetünk.

Nem reméljük, hanem tudjuk, — mondja nyomatékkal Német József imszista, aki eddig csak hallgatta az idősebbek beszédét, s úgy néz előre, mintha mára látna mindazt, amiről az előbb anyja beszélt: a kiépült Kotárka utcát, s a „Rásáritul” gyár dolgozóinak holnapi életét.

Rózsa Alíz

A manillai értekezlet ismét lealcázza az USA agressziós terveit

PEKING. (Agerpres). — Az Új Kína hírvényekései közli: Az amerikai agresszív tömb több mint öt hónapig tartó manőverezései és kulisszá mögötti cselekvései után szeptember 6-án megnyitott a manillai értekezlet, ahol nyolc ország vitalja meg a délkelet-ázsiai agresszív szövetséget. Az értekezleten — sajtolentések szerint — az USA által előterjesztett szerződés-tervezet vizsgálják meg, amelynek teljes szövegét felfedte a „Manilla Buletin”.

Az amerikaiak mindent elkövettek, hogy ezt a szerződést úgy állítsák be, mint a délkelet-ázsiai országok szuverenitásának és békéjének védelmezőjét. Azonban az amerikai szerződés-tervezet már előlárban kimondja, hogy az ugynevezett SEATO főleg gyarmati hatalmaktól álló katonai tömb. Célja elsősorban az, hogy leigázza Ázsia népeit, veszélyeztesse Délkelet-Ázsia és egész Ázsia békéjét. A tervezet arra kötelezi a szerződő feleket, hogy „fenntartsák és fejlesszék egyéni és közös haderejüket”. Ez azt jelenti, hogy Délkelet-Ázsia országainak népeit erőszakkal kell besorozni, hogy az Egyesült Államok agressziós céljait szolgálják.

Igy akarja az Egyesült Államok az ázsiaiakat az ázsiaiak elleni harc céljaira felhasználni. Az amerikai agresszív csoport kétségkívül számolt azzal, hogy a délkelet-ázsiai népek nem lesznek hajlandók önként ágyútölteléké válni s ezért a szerződésben előírta, hogy a szerződő feleknek közös erőfeszítéssel kell megakadályozni az ugynevezett szubverzív akciókat. Ez lényegében azt jelenti, hogy a gyarmati hatalmak az Egyesült Államok közvetlen közreműködésével megsértik a délkelet-ázsiai országok szuverenitását és — amint azt az Egyesült Államok Latin-Amerikában tette — beavatkoznak az illető országok belügyeibe. Államcsínyeket követnek el, bevezetik a maccharizmist, megfosztják az ázsiai országokat demokratikus szabadságjogaiktól és vérfelajtan minden olyan megmozdulást, amely a leigázó amerikai politika ellen irányul.

A szerződés-tervezet értelmében az Egyesült Államok saját tetszése szerint használhatja fel a délkelet-ázsiai

országok csapatait. Minden ürügyet felhasználhat provokáló akciókra és a háború kirobbantására s ezzel háborúba sodorhatja Ázsia népeit.

A tervezett tömb működésbe lép, mielőtt az ugynevezett „kommunista agresszió” Délkelet-Ázsia „bármely államában vagy területén bekövetkezik”, vagy a szerződő feleket „bármilyen veszély fenyegeti”. A szerződés szabadkezet biztosít az Egyesült Államoknak arra, hogy teljesen szabadon válassza meg az agresszió helyét és idejét és előírja, hogy a fenyegető veszély ürügyével az agresszív tömb „bármely államában és bármely területén” működésbe lép. Ezzel az USA agresszív csoportja levetette békés álcát és most már nyilvánosan is kifejezésre juttatja azt a szándékát, hogy bele akar avatkozni más államok belügyeibe, meg akarja sérteni területi épségüket és szuverenitásukat, s új háborút akar kirobbantani.

Az amerikaiak nemcsak az ázsiai békét veszélyeztető katonai tömböt akarnak összehákolni, hanem az ázsiai országok békés együttélését is alá akarják ásni. Az amerikai tervezet azt is előírja, hogy a délkelet-ázsiai szerződést aláíró felek nem köthetnek a szerződéssel ellentétes nemzetközi egyezményeket. Ennek a kikötésnek kétségtelenül az a célja, hogy guszaküsse az ázsiai országokat és meg-hiusítsa Ázsiában egy kollektív békére irányuló törekvés sikerét. Az amerikai agresszív csoportnak ezzel a szerződéssel az a célja, hogy minél több délkelet-ázsiai országot toborozzon ebbe a tömbbe és minél jobban kiterjessze annak érdekszféráját. Az amerikai agresszív csoport szemmel látható túreltelenséggel szeretné máris elfojtani az ázsiai népeknek azt az erősödő törekvést, hogy megvalósítsák békés együttélésüket. Nyilván szándékuk az, hogy azokat az erőfeszítéseket, amelyek arra irányulnak, hogy a genfi értekezlet szellemében Ázsiában megszilárdítsák és kiterjesszék a békét.

A szerződés-tervezet nem csinál titkot belőle, hogy az amerikaiak alá akarják ásni Indokina békéjét. A szerződés értelmében, Patet Laot, Kambodzsát és Dél-Vietnámot a tömb „védelme” alá akarják helyezni. Ez azt jelenti, hogy lábál tiporják az

genfi értekezleten részvevő hatalmak garanciáját, Indokina békéjét, az indokina államok egyetiségét, függetlenségét és szuverenitását illetően. Indokina amerikai katonai támaszpontká való átalakítása megszegné a genfi értekezleten létrejött egyezményeket.

Most derült ki, hogy az Egyesült Államok miért nem volt hajlandó a genfi értekezleten csatlakozni az indokina békét kollektíven szavatoló hatalmakhoz.

Az amerikaiak terve nyilván kimondja, hogy ez a délkelet-ázsiai katonai tömb a kommunizmust, elsősorban Kína 600 millió lakója ellen irányul. Ezzel nyilván kifejezésre juttatja a kínai néppel szembeni ellenséges szándékait. Az amerikai agresszív csoport nem is igyekszik ezt tagadni. Ez a délkelet-ázsiai tömb — írja a Newyorkban megjelenő „Daily Mirror” — a vörös (kommunista) Kínával foglalkozik majd és szövetséget szervez ellene.

Most már világosan és minden kétséget kizáróan kiderült, hogy a délkelet-ázsiai szerződés formailag és lényegileg egyaránt azonos az ugyan-csak az USA által kezdeményezett északatlanti agresszív paktummal.

A különbség mindössze annyi, hogy a délkelet-ázsiai szerződés Ázsia népeit érinti és arra irányul, hogy aláaknázza, meghiusítsa az ázsiai országok békés együttélését, újabb háborút robbantson ki Ázsiában és világszerte fokozza a feszültséget.

Ez a szerződés homlokegyenest ellenkezik Ázsia népeinek érdekeivel és általában minden bekesztető nép érdekeivel. Az amerikai agresszorok ezzel ismét szígyentelenül megszegték az ENSZ alapokmányának elveit.

Azok az országok, amelyek szíval a békés együttélés mellett foglaltak állást, de a valóságban az amerikaiakkal együtt igyekeznek összehákolni ezt az agresszív tömböt, vajmi nehezen igazolhatják magukat homlokegyenest ellenkező álláspontjukat. Ázsia öntudatra ébredt népei soha sem egyeznek bele, hogy a durva amerikai gyarmattartók irányítsák sorukat. Határozott ellenállást tanúsítanak az USA által kezdeményezett ázsiai katonai tömbben szemben és minden eszközt latba vetve meg-hiusítják, hogy ismét leigázzák őket.

Román művészek a Szovjetunióban és a Kínai Népköztársaságban

MOSZKVA. (Agerpres). TASZSZ. A Szovjetunióban járó román zeneművészek szép sikerrel szerepeltek Moszkvában.

A román művészek — George Georgescu, az RNK művészetének érdemes mestere és Valentin Gheorghiu zongoraművész, mindketten állami díjasok — a Szakszervezetek Háza oszlopsarnokában bucsuhangversenyt adtak. A műsoron Brahms II. szimfóniája, továbbá Rachmaninovnak Paganini-témára — zongorára és zenekarra — írt változatát, Richard Strauss „Till Eulenspiegel” című szimfónikus költeménye és Rogalski román tánc szerepelt.

A moszkvai közönség melegen megtapsolta a Román Népköztársaság művészeit.

A hangversenyen jelen volt Ion

Rab, a Román Népköztársaság moszkvai nagykövete is.

A Kínai Népköztársaságban vendégszerelő román népzeneegyüttes repülőgépen hangversenykörtúra indult az országban.

A román zenekar pekingi hangversenyei szép sikert arattak. A hangversenyeken Ion Voicu hegedűművész, a Román Népköztársaság érdemes művésze is közreműködött.

A pekingi központi rádióállomás hangfelvételeket készített a zenekari számokról és Ion Voicu hegedűművész játékáról. A román együttes hangversenyein részt vettek a kormány egyes tagjai, a művészi és kulturális körök képviselői és a Kínai Népköztársaságban akkreditált diplomáciai küldöttségek képviselői.

Ami a fülöpszigeti tanácskozások kulisszái mögött van

PEKING. (Agerpres). — Az Új Kína közli:

A szeptember 4-i fülöpszigeti-amerikai értekezleten az USA ígéretet tett, hogy „amerikai fegyverzetelt és felszereléssel” erősíti meg a Fülöpszigetek haderejét. Ez az ígéret leleplezi a Manillában szeptember 6-án megkezdődött értekezlet tulajdonképpeni céljait. Washington ugyanis azt reméli, hogy a tervezett délkelet-ázsiai agressziós blokk többi részével is követik a Fülöpszigetek példáját és ágyútöltelék szállítanak az USA-nak.

Ez világosan kitűnik Dulles szeptember 4-i kardsörtől beszédéből, amelyben az indokina béke helyreállítását és a nemzetközi feszültség fokozatos enyhülését veszélyesnek minősítette. „Ázsia és az egész világ demokratikus életformájára” nézve. Az Egyesült Államok — mondotta Dulles — reméli, hogy a Fülöpszigetek a maximumra kifejlesztik haderejüket és fegyverzetüket.

A Reynold's News írja:

„Angliának nem szabad részt vennie az amerikaiak örült akcióiban”

LONDON. (Agerpres). — A TASZSZ közli:

A „Reynold's News” című angol lap egyik szerkesztője cikkében a következőket írja: „Most, hogy az európai védelmi közösség csődöt mondott, egyes rövidlátó tábornokok és politikusok, főképpen az amerikaiak, azt hangoztatják, hogy Franciaország nélkül is folytatni kell Nyugat-Németország felfegyverzését, sőt Franciaországot Nyugat-Németországgal kell helyettesíteni. Angliának nem szabad részt vennie az amerikaiak örült akcióiban. Sokkal jobb lenne újabb erőfeszítéseket tenni az oroszokkal való megközelítésre, mert ez főlegesen tenné Nyugat-Németország felfegyverzését.”

Hasonló értelemben nyilatkozik Crossmann is a „Sunday Pictorial” folyóiratban közölt cikkében. „Az

amerikaiak — írja — most újabb formulát próbálnak kidolgozni, ezúttal olyant, amely lehetőséget nyújtana a nyugatnémeteknek arra, hogy fegyveres erővel rendelkezzenek minden garancia nélkül. A frankista Spanyolországgal együtt közvetlenül be akarják vonni Nyugat-Németországot az atlanti szövetségbe”. Crossmann hangsúlyozza, hogy ez az akció eke-rülhetetlenül kudarcra végződik majd, miután még nagyobb konfliktusokat és kölcsönös szemrehányásokat szül, mint az „európai védelmi közösség”. „Az európai biztonság megővése érdekében nem szabad a németeket Oroszország elleni szövetségeseikké tenni, hanem meg kell egyezni az oroszokkal Németország egyesítésének tekintetében és le kell mondani a fegyverkezésről — írja befejezősül Crossmann.

Attlee a laburista küldöttség kínai látogatásának jelentőségéről

SINGAPORE. (Agerpres). — Clement Attlee, a Kínai Népköztársaságban járt laburista küldöttség vezetője nyilatkozott a singaporei rádióban. Attlee annak a reményének adott kifejezést, hogy a laburista képviselők kínai látogatása „hozzájárul a világbaéke ügyéhez és az angol és a kínai nép barátságának szorosabbrafinálásához.”

„Bizonyos vagyok afelől — mondotta a többi között Attlee —, hogy az egész világ népeinek fájra, bőr-színre és vallásra való tekintet nélkül közös óhaja, hogy egyetértésben éljenek és elhárítsák egy újabb háború veszélyét.”

Indonézia támogatja Kína felvételét az ENSZ-be

DZSAKARTA. (Agerpres). — Az ÚJ KINA jelenti:

Manuaba, Indonézia ENSZ-megbizottja kijelentette a sajtó képviselőinek, hogy Indonézia független külpolitikájának megfelelően, támogatni fogja a Kínai Népköztársaság felvételét az ENSZ-be. „A Kínai Népköztársaság olyan nagyhatalom, amelyet nem lehet mellőzni — mondotta —. Indonézia meggyőződése, hogy a Kínai Népköztársaság felvétele az ENSZ-be jelentősen előmozdítja az általános béke ügyét, főképpen pedig az ázsiai béke ügyét.”

Manuaba kijelentette, hogy az Indonéziai küldöttség hozzájárul bármely javaslat valóra váltásához, amelynek célja, hogy helyreállítsa a békét világszerte és függetlenséget biztosítson a gyarmati és félgyarmati országoknak. Indonézia küldöttsége kéri fogja az ENSZ közgyűlését, hogy vegyék fel a napirendre Nyugat-Irán kérdését. Manuaba annak a reményének adott kifejezést, hogy az ENSZ tagállamai, mindenképp az ázsiai és afrikai országok, támogatni fogják ezt a javaslatot.

Uruguay Kommunista Pártjának országos konferenciája

MONTEVIDEO. (Agerpres). — Uruguay Kommunista Pártjának országos konferenciáját szeptember 4-én és 5-én tartották meg Montevideóban.

A konferencián megvitaták a november 28-án megtartandó általános választások előkészítéseit. Eugenio Gomez, a párt főtitkára jelentésében azzal a felhívással fordult a párt tagjaihoz, hogy mozgósítsák a tömegeket az Egyesült Államokkal létrejött katonai egyezmény ellen, a létfenntartási költségek csökkentéseért, a nép gazdasági jellegű követeléseinek kielégítéseért, a Szovjetunióval és a népi demokratikus országokkal való kereskedelmi kapcsolatok kiszélesítéseért és a kommunista párt jelöltjeinek választási győzelméért folyó harcra.

Két sokat szenvedett város a háború ellen

MOSZKVA. (Agerpres). TASZSZ. Amint már jelentettük, a Coventry és Sztálingrád közti baráti kapcsolatokat ápoló bizottság javasolta, hogy Coventry és Sztálingrád — amelyek a legtöbbet szenvedtek a második világháborúban — közös felhívásban követeljék az ENSZ lezserelési bizottságától a hidrogénbomba megtiltását. A határozatot június végén hagyta jóvá Coventry városi tanácsa, majd John Fennel főpolgármester, aki egyben a Coventry és Sztálingrád közti baráti kapcsolatokat ápoló bizottság elnöke is, a határozatot elküldte Sztálingrád város szovjetjeinek.

A sztálingrádi dolgozók nagy lelkesedéssel vitatták meg a bizottság határozatát és teljes szolidaritást vállaltak Coventry lakosságának az-

zal az óhajával, hogy hatékony akciókat kell indítani az új háború veszélye és a tömegpusztító fegyverek használata ellen.

A sztálingrádi városi szovjet végrehajtó bizottsága nemrégiben a következő levelet intézte Coventry főpolgármesteréhez:

„Fennell urnak, Coventry főpolgármesterének. A sztálingrádi városi szovjet végrehajtó bizottsága közli Önnel, hogy a sztálingrádi dolgozók nagy lelkesedéssel fogadták a Coventry és Sztálingrád közti baráti kapcsolatokat ápoló bizottságának és Coventry város tanácsának javaslatát, hogy a két város intenzív közös felhívást az ENSZ lezserelési bizottságához a hidrogénbomba használatának megtiltásáért. A sztálingrádi városi szov-

jet kész megvizsgálni az ENSZ lezserelési bizottságához intézendő felhívás szövegét.

A sztálingrádi városi szovjet végrehajtó bizottsága e célból tisztelettel meghívja Önt személyesen és a coventry városi tanács 3-5 tagu küldöttségét, hogy októberben vagy novemberben látogassanak el Sztálingrádba. Meggyőződésünk, hogy küldöttségük látogatása megerősíti a két város lakóinak baráti kapcsolatát és elő fogja mozdítani a béke ügyét.

LONDON. (Agerpres). TASZSZ. Coventry lakossága örömmel fogadta a hírt: a sztálingrádi városi szovjet végrehajtó bizottsága meghívta Coventry főpolgármesterét, hogy látogassa meg Sztálingrádot.

Lázás fejtelenség Bonnban

lezárt. E jelentés szerint, amelyben a felsőbb hivatalos körök nagyon biznak, dr. John öngyilkosságot követett el: néhány nappal ezelőtt fölakasztotta magát.

A sors ironiája, hogy a Washington Post ezt a jelentést éppen augusztus 11-én, vagyis azon a napon közölte, amikor dr. John Berlinben több mint 300 német és külföldi újságíró részvételével sajtóértekezletet tartott.

Dr. Johnnak a sajtóértekezleten elmondott, meggyőző érvekkel megerősített nyilatkozata és az újságírók rengeteg kérdésére adott válaszai, a burzsoa sajtó megítélése szerint, Bonnban még nagyobb fejtelenséget keltettek.

A burzsoa sajtó hajlamos rá, hogy ezeket a megérzőkódásokat azzal a különleges helyzettel magyarázza, amelyet dr. Otto John Bonnban elfoglalt. Csakugyan, az alkotmányvédő hivatal vezetője előtt a szövetségi „köztársaság” sok titkos rekesze nyitva állt. De elsősorban nem ez nyugtalanította Adenauert és Dullest. Az a baj — amit dr. Johnnak, a bonni rendszerrel való szakítása újult erővel bebizonyított, hogy Adenauer politikája zakatoltba jutott, s hogy még a bonni „kancellár” minapi hívei közül is egyre többen ábrándultak ki Adenauer vezetés revansterveiből, s tárgyalásokban és meg-egyezőekben keresik az égető kérdések megoldását.

Dr. Otto John, akinek jóléti-állása nem vonható kétségbe, nyilatkozataiban föllebbentette a leplet arról, ami a valóságban történik a bonni „bírodalomban”, a revansizmus és az újjáéledő náciizmus e védett területén. A náci, mondja dr. John, „újra

felemelték fejüket a politikai és a társadalmi élet minden területén.” S ezt az állítást megcáfolhatatlan tények igazolják.

Például Oberländer miniszter, a „szövetségi kormány” egyik tagja az „elnemítéses hitleri politikájának” lengyelországi végrehajtója volt. A Badische Allgemeine Zeitung című nyugatnémet lap dr. John nyilatkozatát kommentálva ezt írja: „Olyan menekültügyi miniszterünk van (Oberländerrel van szó, — J. M.), aki náci professzor volt, s aki azt követelte, hogy Nyugat-Poroszországból, Poznanból és Közép-Lengyelországból egészen Lodzjáig kergessék ki a lengyeleket. . . Oberländer a legcsúnyább háborús bűncselekményeket követte el. . . A szövetségi kancellár hivatalában pedig mellette ül és államtitkárként működik dr. Globke, a nürnbergi antiszemita törvények kommentátora. . . Ez a két legtekintélyesebb bonni «államférfi» a bonni hivatalokban rejtőző sokszáz más társának tipikus képviselője.”

S vajjon mivel magyarázható, hogy a nyugatnémetországi politikai porondon olyan megrögzött náci és militaristák tűntek föl, mint Leverkühn, Naumann, Achenbach, Abetz, von Manstein, Kesselring és a hason-szerűek? „Mindenütt, bármerre tekintünk — a közigazgatási apparátusban, a gazdasági életben, az iparban és az egyetemeken — ismét nációk ülnek, velük pedig újra föltámadt az a szellem, amely teljes katasztrófába döntötte a német népet. Az amnesia révén most lehőlvé vált még azoknak a nációknak a rehabilitálása is, akik 1945-ben elrejtették a megérdemelt büntetés elől” — mondja dr. John.

De Bonnban és Washingtonban a legnagyobb riadalmat talán mégis az „európai védelmi közösség”-re és az Adenauer-klíkk háborús terveire vonatkozó leleplezések keltették. Johnnak azt a kijelentését, hogy az „európai védelmi közösség”-ről szóló szerződéshez vannak titkos pótegyezmények is, Adenauer — igen jellemzően — öt nappal e kijelentés elhangzása . . . előtt cáfolta meg. Hiába, az kiabál, a kancél a háza égt

Az amerikai politika keretei közt a németekre csak egy sors vár: német katonákat kell szállítaniuk az amerikaiak háborújához. Dr. John akkor jutott erre a következtetésre, amikor ez év júniusában Amerikában járt, s bizalmas beszélgetést folytatott a Pentagonban meg a központi hírszerző parancsnokságon. „Németek — a frontál” — ez az amerikaiak jelszava. Az „európai védelmi közösség” Adenauer és a mögötte megbúvó militaristák szemében csupán eszköz olyan hatalmas német fegyveres erőnek a megteremtésére, amelyek tulsúlyuk révén előbb vagy utóbb elnyelik a többi hadseregeket, köztük a francia hadsereget, s ennek következményeképpen Franciaország és Nyugat-Európa ismét a német militarizmus uralma alá kerülne. A náci tábornokok arra akarják fölhasználni az „európai védelmi közösség”-et, hogy segítségével a legegyszerűbb uton helyezzék át a német alakulatokat a közösségben részvevő országok területére.

Dr. John, amikor fölfedi a bonni klíkk általa jólismert legrejtettebb titkait, egyszerűsödő leleplezi ezt a klíkket, mint összeesküvést, mint az imperialista kémszolgálatok felfeltt ügynekeinek maroknyi csoportját,

„Bonnban több a hírszerző központ, mint a miniszter. Mindenki szemmel tart mindenkit” — ez a véleménye annak az embernek, aki belelátott a bonni „bírodalom” titkaiba.

A „John-ügy” okozta rémület csillapodása nyomán Adenauer cinkosai együtt bizonyos intézkedéseket tesz, hogy betömje a bonni rendszer látogató repedéseit. Ezek a fölitébb jellemző intézkedések világosan bizonyítják, hogy Bonn egyre tovább halad a militarizmus feltámasztásának és a revans előkészítésének útján. Schröder belügyminiszter, akinek a lemondását sok parlamenti képviselő követeli, „rövid szabadságra” ment. Távollétében Waldemar Kraft, volt SS-Hauptsturmführer vezető a miniszterelnömet. A nyugatnémet sajtó mind gyakrabban hangoztatja azt a foltvést, hogy Bonn az alkotmány védelmével azt a fasizista Gehlen tábornokot akarja megbízni, akinek az amerikaiak által pénzelt kémszervezete behálózta egész Nyugat-Németországot. Ilyenformán, mint az Allgemeine Zeitung für Württemberg című nyugatnémet lap írja, „valami hallatlan és neveléses dolog történik, mert a demokrácia megrögzött ellenségeit nevezik ki a demokrácia örvébe, s látják el titkos alapokkal és titkos meghatalmazásokkal.”

Az Adenauer-klíkk minden erejét megfeszíti, hogy lekdjéje azt a példátlan válságot, amelybe most került. Ebben buzognak segítők öcéanontuli gazdái, akik mindenáron igyekeznek kiköszörölni a „kancellár” hír-nevén esett gorboma csorbát. De használnak erőlködni, mert nem reit-hetik el a bonni rendszer rothadását, népellenségeit, agresszív és revansista lényegét, amely a legutóbbi napokban különösen világosan tárult föl a világ előtt.

Jan Marek